

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисия за енергийно
и водно регулиране

РЕШЕНИЕ

№ Ц-21

от 26.06.2025 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 26.06.2025 г., след като разгледа Решение № 2547 от 12.03.2025 г. на Върховния административен съд – Трето отделение, по адм. дело № 6500 от 2024 г., с което се оставя в сила Решение № 2725 от 24.04.2024 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 61 състав, по адм. дело № 7120 от 2023 г., с което се отменя Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г., в частта му по т. 3, и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2023 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 3 от посоченото решение, Комисията е утвърдила на „Топлофикация - Плевен“ АД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 560,24 лв./MWh; премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 319,26 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 96,94 лв./MWh и еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 117,89 лв./MWh. При ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 159 394 хил. лв., в т. ч.: разходи – 156 064 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 502 хил. лв. и променливи – 137 562 хил. лв.; регулаторна база на активите – 49 053 хил. лв.; норма на възвръщаемост – 6,79%; количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 292 500 MWh; количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 246 013 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 35 700 MW.

По жалба на „Топлофикация – Плевен“ АД с Решение № 2725 от 24.04.2024 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 61 състав, по адм. дело № 7120 от 2023 г., оставено в сила с Решение № 2547 от 12.03.2025 г. на Върховния административен съд (ВАС) – Трето отделение, по адм. дело № 6500 от 2024 г., е отменено Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г., в частта му по т. 3, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е приел, че решението в оспорената част е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). ВАС е оставил в сила решението на АССГ, като е приел, че то е правилно като краен резултат, но е изложил коригиращи мотиви, както следва:

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране по чл. 30 от ЗЕ, Комисията се ръководи от принципите, прогласени в чл. 23, чл. 24 и чл. 31 от ЗЕ. В чл. 23, т. 4 от ЗЕ е регламентирано правомощието на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на

предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради и което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. Друг принцип, от който се ръководи комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия, е осигуряването на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти (чл. 23, т. 5 от ЗЕ). Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. Съдът посочва, че КЕВР не нарушава закона, като излага общи съображения по отношение адресатите на административния акт, но в същото време е длъжна да изложи и съображения, във връзка със специфичните показатели по отделните заявления на дружествата, както и ясни мотиви по представените възражения.

В касационното решение се сочи, че в чл. 31 от ЗЕ се изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността на енергийните дружества, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; балансиране на електроенергийната система и др. Цените на топлинната енергия се определят по реда на Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), а в случаите на комбинирано производство се утвърждават еднокомпонентна цена или цени на топлинна енергия по видове топлоносители и се определя преференциална цена на електрическата енергия, на база приети от КЕВР Указания, и в съответствие и с чл. 24 от Наредба № 1 от 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ). Съгласно чл. 3 от НРЦТЕ, при осъществяване на правомощията си по ценовото регулиране КЕВР може да прилага различни методи за регулиране, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии. Разпоредбата на алинея две предвижда основните методи на ценово регулиране: 1. „норма на възвръщаемост на капитала“, при който комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по-кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи; 2. „горна граница на цени“ и „горна граница на приходи“, при които регулаторният период е с продължителност от 2 до 5 години; след проведен регулаторен преглед комисията утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за първата година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от наредбата. В съответствие с чл. 8, ал. 1 от НРЦТЕ видовете разходи, пряко свързани със съответната лицензионна дейност, които се включват при образуването на цените, се разделят в две основни групи: условно-постоянни разходи и променливи разходи, според връзката им с количеството топлинна енергия. Във всяка от групите разходите се посочват и по икономически елементи. Съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦЕЕ регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид

отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по ЗЕ.

ВАС споделя изводите на АССГ за неправилност на решението на КЕВР, **в частта за непризнатите разходи, във връзка със сигурността на доставките на природен газ.** В тази връзка, посочва, че Регламент (ЕС) 2017/1938 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2017 г. относно мерките за гарантиране на сигурността на доставките на газ и за отмяна на Регламент (ЕС) № 994/2010 (Регламент (ЕС) 2017/1938) има за цел да укрепи енергийната сигурност на Европейския съюз (ЕС), като спомогне за предотвратяването на потенциални прекъсвания на доставките и за реагирането при настъпването им, за да се гарантира, че домакинствата и другите уязвими потребители са винаги снабдени. Съдът посочва, че сигурността на доставките на газ е споделена отговорност на дружествата за природен газ, държавите членки и Европейската комисия. За да се осигурят газовите резерви на ЕС, е въведено изискване подземните газови хранилища на територията на държавите членки да бъдат запълнени до поне 80 % от капацитета им преди зимата на 2022/2023 г. и до 90 % преди зимните периоди през следващите години. Целта е през 2022 г. ЕС да запълни общо 85 % от общия капацитет за подземно съхранение на газ в ЕС. Тези мерки са продължени и за период 2023-2024 г. През 2022 г. е договорена цел за запълване на хранилищата на 90 % до 31 декември 2025 г. ВАС посочва, че планът за действие при извънредни ситуации за гарантиране сигурността на доставките на природен газ за Р България е изготвен на основание чл. 72а, ал. 1, т. 2 от ЗЕ и съгласно изискванията на чл. 8 и чл. 10 от Регламент (ЕС) 2017/1938. Задължения по плана възникват за предприятията за природен газ, а съгласно определението в чл. 2, точка 5 от Регламент (ЕС) 2017/1938 „предприятие за природен газ“ означава всяко физическо или юридическо лице, което изпълнява поне една от следните функции: производство, пренос, разпределение, доставка, закупуване или съхранение на природен газ, включително на ВПГ и което отговаря за свързаните с тези функции търговски, технически задачи и/или задачи по поддръжка, с изключение на крайните клиенти, съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива 2009/73/ЕО. В тази връзка, ВАС прави извод, че задължения във връзка с гарантиране сигурността на доставките за природен газ възникват не само за доставчиците на топлофикационно дружество, но и за самото дружество.

Касационната инстанция се позовава на публично достъпния доклад за дейността на КЕВР за 2023 г., според който на територията на Република България функционира едно подземно газово хранилище „Чирен“ (ПГХ „Чирен“), чийто собственик и оператор е „Булгартрансгаз“ ЕАД. В тази връзка ВАС посочва, че дейностите „пренос на природен газ“ и „съхранение на природен газ“ се осъществяват от „Булгартрансгаз“ ЕАД – комбиниран газов оператор. Хранилището е свързано с газопреносната мрежа на това дружество, предоставящо услуги по съхранение на природен газ въз основа на издадена лицензия. Основно предназначение на ПГХ „Чирен“ е покриване на сезонните неравномерности в потреблението и гарантиране сигурността на доставките на природен газ. Също така, ВАС посочва, че съобразно доклада, в края на 2023 г. на територията на страната има 25 газоразпределителни дружества, лицензирани за дейностите „разпределение на природен газ“ и „снабдяване с природен газ от краен снабдител“. Освен това на пазара са налице множество търговци на природен газ. Обществената доставка на природен газ на територията на Р България се осъществява от „Булгаргаз“ ЕАД – обществен доставчик на природен газ, осигуряващ доставката му при регулирани от КЕВР цени. Съдът отбелязва, че обществена доставка е доставката на природен газ с определено качество, регулирана цена или цена, определена по одобрена от КЕВР методика и договорни други условия, която не може да бъде отказвана по причини, непосочени в ЗЕ. Газоразпределителните дружества осъществяват дейностите „разпределение на природен газ“ и „снабдяване с природен газ от краен снабдител“, като доставят природен газ до клиенти, присъединени към съответните газоразпределителни мрежи на лицензираните територии. ВАС отбелязва, че в България функционират едновременно регулиран и свободен пазар на природен газ. Съгласно чл. 173

от ЗЕ сделките с природен газ се извършват въз основа на писмени договори и/или на организиран борсов пазар на природен газ при спазване на разпоредбите на този закон и на правилата за търговия с природен газ, приети от комисията.

Въз основа на горепосоченото, ВАС прави извод, че при тази нормативна уредба „Топлофикация Плевен“ ЕАД не е ограничена в избора си на доставчик на природен газ. Напротив, според съда, либерализацията на пазара на природен газ е защитена от закона цел, следователно наличието на множество търговци на природен газ е търсен от закона резултат. Отделно от това, касационният съд посочва, че от доказателствата по делото е видно, че дружеството има три доставчика на природен газ, основният от които е общественият доставчик. По всеки от трите договора доставчиците имат задължение във връзка с компенсиране на сезонната неравномерност на купувача и тези задължения, които действително произтичат от Регламент (ЕС) 2017/1938 са свързани със съответни разходи. Поради това, ВАС приема за неоснователен довода на КЕВР, че сключеният договор с „Тибиел“ ЕООД, понеже е доброволен, води до необосновани разходи.

Касационният съд посочва, че с решението си от 30.04.2020 г. по дело С-5/19, Съдът на Европейския съюз е постановил, че чл. 3, параграфи 1-3 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО във връзка с членове 36 и 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, съгласно което разходите, произтичащи от наложените на предприятията за природен газ задължения за съхранение на природен газ, за да се гарантират сигурността и редовността на доставките на природен газ в тази държава членка, се поемат изцяло от клиентите на тези предприятия, независимо на кое ниво по веригата на доставки се намират клиентите. В същото време, задълженията, свързани с предоставяне на обществена услуга и разходите за нея трябва да са ясно определени, прозрачни, недискриминационни, да подлежат на проверка и да гарантират равни условия на достъп за предприятия за природен газ от Съюза до националните потребители. В тази връзка ВАС прави извод, че при постановяване на решенията си в областта на ценовото регулиране КЕВР дължи ясни мотиви, съобразени с посочените изисквания. Според касационния съд, обаче в конкретния случай по изричното възражение на топлофикационното дружество за разходите във връзка с компенсиране сезонната неравномерност, КЕВР се е ограничила единствено до това да опише накратко как са формирани цените, като едва в хода на съдебното производство е изтъкнат доводът, че вината за тези разходи е на самото дружество, поради смяна на доставчика. В същото време съдът посочва, че в решението на КЕВР не е обсъдено кога и по какъв начин е извършена тази смяна, довела ли е тя действително до възникване на по-високи разходи и дори да е така, защо разходите за компенсиране на сезонна неравномерност не са признати. Предвид това, ВАС приема, че решението на КЕВР в разглежданата част е немотивирано.

По отношение на разходите за ремонти, касационният съд приема, че енергийно предприятие, осъществяващо лицензионна дейност „производство на електрическа и топлинна енергия“, е задължено, по силата на предоставената му лицензия, да експлоатира, поддържа и развива производствените си съоръжения в съответствие с Правилата на мрежата, ЗЕ, всички приложими нормативни актове и производствените указания, включително техническите норми за безопасност на съоръженията. Дружеството е задължено да поддържа енергийните си съоръжения в изправност и да спазва ремонтна програма, която да гарантира безаварийност и постигане на номиналните производствени показатели. За изпълнение на лицензионните си задължения и прогнозната производствена програма, дружеството разполага с машини и съоръжения, които следва да поддържа в добро техническо състояние чрез постоянна техническа поддръжка, както и чрез извършване на периодични текущи, средни и основни ремонти. В тази връзка, съдът приема, че е представена подробна ремонтна програма за периода, включваща основни ремонти и ремонти на основни и спомагателни съоръжения, подробно описани в приетата по делото

експертиза. ВАС се позовава на посоченото от вещите лица, че представената от дружеството производствена програма е съобразена с основното оборудване на предприятието, както и с препоръките на производителите на оборудването за обслужване и ремонт, гарантиращи нормалната експлоатация, производствения капацитет и проектния ресурс на енергийните съоръжения. ВАС посочва, че вещите лица не са намерили обяснения за драстичното разминаване в одобрените разходи за ремонт и тези, заявени от дружеството. Въз основа на тези данни и констатации, ВАС споделя извода на АССГ за основателност възражението на „Топлофикация - Плевен“ АД за незаконосъобразност на утвърдените разходи за ремонти.

Касационната инстанция споделя изводите на АССГ **относно технологичните разходи по пренос на топлинна енергия**. В касационното решение се посочва, че при изпълнение на регулаторните си правомощия Комисията следва да се ръководи от принципа за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти, изведен от разпоредбата на чл. 23, т. 5 от ЗЕ. Съдът приема, че изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. ВАС сочи, че в самите Указания-НВ е разписано, че технологични разходи по преноса се получават като разлика между отпуснатата топлинна енергия към преноса и топлинната енергия за разпределение (продажба), а прогнозните – на база отчетен период, съобразени с производствената и инвестиционна програми, както и развитието на мрежите, като за целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), в резултат на сравнителни анализи за нивото му, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа, т.е. при конкретен и задълбочен анализ на участващите в определянето на процента на технологичните разходи елементи. Такъв анализ, според ВАС, не е извършен от Комисията В подкрепя на извода си, ВАС се позовава и на практика на съда – Решение № 8340 от 04.07.2024 г., по адм. дело № 1358 от 2024 г. по описа на ВАС.

Касационната инстанция споделя и изводите на АССГ **по отношение на направените изчисления на корекцията по чл. 24а, ал. 1 НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 НРЦТЕ**. ВАС приема за установено, че при корекцията в разходите за природен газ не са взети предвид разходите за пренос и достъп, които следва да се отразят както към индивидуалната прогнозна цена, така и към отчетената индивидуална цена, която следва да е отразена съгласно чл. 24 ал. 5 т. 2 НРЦЕЕ. По този начин, според касационната инстанция, не са компенсирани разлики в разходите за природен газ, произтичащи от цените за пренос и достъп, които се включват във формулата. В тази връзка в касационното решение се посочва, че при извършване на корекции, КЕВР следва да извърши анализ по всеки конкретен ценови елемент. Комисията дължи ясни мотиви и съображения, въз основа на конкретни и съпоставими показатели, съответни за отрасъла въз основа на конкретни данни. Нужна е преценка както по отношение на данните от предходния период, така и по отношение на прогнозните данни, за съответния регулаторен период, която преценка не е извършена.

По отношение на **корекцията в разходите за заплати и възнаграждения** ВАС е приел изводите на АССГ за неясни, като е изложил коригиращи мотиви, че конкретното предвидено от КЕВР увеличение на заплатите в дружеството би довело до средна заплата, която е по-висока от средната работна заплата в града и в този смисъл са неправилни изводите на АССГ, че не са отчетени спецификите на конкретното дружество. Също така в касационното решение се посочва, че в настоящия случай обосновката в заявлението за исканото увеличение на възнагражденията е обвързано само със средната работна заплата в

сектора, но не и със средната заплата в града, нито с други икономически показатели на дружеството, поради което и като необоснована, естествено не обвързва комисията.

По отношение на **непризнатата от Комисията стойност на начислените амортизации от дружеството** ВАС е приел изводите на АССГ за неправилни, като е изложил коригиращи мотиви, че възприетият общ подход в решението на КЕВР, относно полезния живот на активите при определяне на разходите за амортизации, не е в противоречие с материално правните норми.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона – материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г., в частта му по т. 3, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Плевен“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2023 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 31.05.2024 г., тъй като с Решение № Ц-13 от 31.05.2024 г., Комисията е утвърдила изменение на цените, считано от 01.06.2024 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените задължителни указания с Решение № 2547 от 12.03.2025 г. на Върховния административен съд – Трето отделение, по адм. дело № 6500 от 2024 г., с което е оставено в сила Решение № 2725 от 24.04.2024 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 61 състав, по адм. дело № 7120 от 2023 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация – Плевен“ АД, за ценовия период от 01.07.2023 г. до 31.05.2024 г., са както следва:

- Разходите за ремонт са определени на 6 143 хил. лв. съгласно заявените от дружеството, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 2547 от 12.03.2025 г. на ВАС, по адм. дело № 6500 от 2024 г.

- Технологичните разходи по преноса на топлинна енергия са определени на 44,15% съгласно заявените от дружеството, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 2547 от 12.03.2025 г. на ВАС, по адм. дело № 6500 от 2024 г.

- индивидуална прогнозна цена на природен газ; разходи за съхранение на природен газ в ПГХ „Чирен“ и разходи за добив на природен газ от ПГХ „Чирен“; корекция по чл. 24а, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ:

Прогнозната цена на природния газ за регулаторен период от 01.07.2023 г. до 30.06.2024 г. е определена въз основа на прогнозните цени на природния газ и индивидуалното потребление помесечно, като е изчислена годишна индивидуална прогнозна цена на природния газ за този регулаторен/ценови период, като среднопретеглена стойност, към която се добавят отчетените цени за достъп и пренос през газопреносната мрежа за същия период, по данни, предоставени от дружеството, както следва:

1. Прогнозни количества природен газ по месеци са съгласно справка „Спецификация“ 2023 г. – 2024 г., предоставена от дружеството;

2. Прогнозна индивидуална цена на природния газ – 91,29 лв./MWh;

3. Цени за пренос и достъп през газопреносната, съответно газоразпределителната мрежа – $1,03 + 3,78 = 4,81$ лв./MWh, изчислени от дружеството в съответствие с режима на потребление на природен газ.

Крайна цена на природен газ – 96,10 лв./MWh.

Цената на природния газ не е коригирана с разход за съхранение на природен газ в ПГХ „Чирен“ и разход за добив на природен газ от ПГХ „Чирен“ за периода 01.07.2023 г. – 30.06.2024 г., тъй като за същия период такива разходи дружеството не е отчетло, както и не е представило разходооправдателни документи.

В корекцията по чл. 24а, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ са включени и корекциите на разходите за достъп и пренос през газопреносната мрежа.

Отчетни данни														Общо:
месец	07	08	09	10	11	12	01	02	03	04	05	06		
Количество, Qg	MWh	60 722	61 967	38 565	64 852	80 213	114 470	109 562	102 099	92 101	70 265	62 698	63 076	920 589
Цена на пр. газ , Цпг	BGN/MWh	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25	117,25
Цена на пр. газ , Ц търговец	BGN/MWh	185,98	297,46	352,71	232,79	123,24	146,17	179,27	124,60	106,74	106,74	106,74	106,74	160,94
надвезт/недовзет приход от природен газ	хил.лв	-4 306,02	-11 270,42	-9 172,93	-7 643,55	-611,08	-3 502,40	-7 050,66	-1 048,95	686,77	912,28	2 106,24	2 667,70	-38 233
Цена на пр. газ , Цбг	BGN/MWh	186,17	297,89	353,21	233,36	123,01	146,09	179,33	124,34	106,74	98,16	77,55	68,85	155,75
		-4,37	-3,33	-4,79	-4,65	-3,26	-3,35	-4,66	-5,85	-6,11	2,47	23,08	31,78	
Цена на пр. газ , Цпл	BGN/MWh	188,16	299,13	355,11	235,11	124,87	147,85	181,60	127,52	109,79	104,27	83,66	74,96	158,78
Достъп + пренос	BGN/MWh	4,18	2,90	4,29	4,08	3,49	3,43	4,60	6,11	6,11	6,11	6,11	6,11	4,81

Отчетни данни														Общо:
месец	07	08	09	10	11	12	01	02	03	04	05	06		
Количество, Qe	тона	141 519												
Прогнозна цена на въглеродни емисии , Цпе	евро/тон	91,30												
Отчетена цена на въглеродни емисии , Цш	евро/тон	82,43												
надвезт/недовзет приход от въглеродни емисии	хил.лв	2 455,10												

разходи по прогноза	разходи по отчет	Pt-1, хил. лв.
-47 849,81	-47 913,14	-63,33

$$H_t = O_e * ((P_{pr} - H_t) + O_e * ((P_{ne} - H_t) \pm Pt - 1)) = -38\,845,22$$

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация – Плевен“ АД, за ценовия период от 01.07.2023 г. до 31.05.2024 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 592,48 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 351,50 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 96,94 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 93,56 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4;

- Необходими годишни приходи – 160 402 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 157 062 хил. лв., от които условно-постоянни – 19 452 хил. лв. и променливи – 137 610 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 49 178 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 6,79%;
- Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 292 500 MWh;
- Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 202 200 MWh;
- Количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 35 700 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2547 от 12.03.2025 г. на Върховния административен съд – Трето отделение, по адм. дело № 6500 от 2024 г., с което е оставено в сила Решение № 2725 от 24.04.2024 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 61 състав, по адм. дело № 7120 от 2023 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

Утвърждава на „Топлофикация – Плевен“ АД за периода от 01.07.2023 г. до 31.05.2024 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 592,48 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 351,50 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 96,94 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 93,56 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 160 402 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 157 062 хил. лв., от които условно-постоянни – 19 452 хил. лв. и променливи – 137 610 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 49 178 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 6,79%;
 - Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 292 500 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 202 200 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 35 700 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ПЛАМЕН МЛАДЕНОВСКИ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА